

Πως θα αναβαθμιστεί η παιδείας μας

του Παρ. Ν. Παρασκευόπουλου

Παιδεία είναι η καλλιέργεια του πνεύματος και η αγωγή της ψυχής. Δημιουργεί ανθρώπους με ελεύθερη σκέψη, με αξιοπρέπεια, με προσωπικότητα, με χαρακτήρα, με ήθος, με εντιμότητα, με αρετή και με πανανθρώπινες αξίες. Παιδεία είναι να μαθαίνεις, να δίνεις και να παίρνεις, από όλους προς όλους. Η παιδεία ξεκινά από την ημέρα που γεννήθηκες και τελειώνει την ημέρα που θα πεθάνεις.

Στα μαθήματα που διδάσκονται από το Δημοτικό μέχρι το Πανεπιστήμιο, δεν υπάρχει ούτε ένα μάθημα με θέμα (με όνομα) παιδεία. Αλλά ούτε υπάρχει σε άλλη χώρα. Ο λόγος είναι ότι η παιδεία δεν μπορεί να διδαχθεί σαν όλα τα άλλα μαθήματα.

Η παιδεία διδάσκεται με την πειθώ και με το παράδειγμα προς μίμηση, όπου μεταξύ τους, το παράδειγμα προς μίμηση έχει πολύ μεγάλο προβάδισμα διότι, ως γνωστόν, η δύναμη του παραδείγματος είναι εξαιρετικά μεγάλη. Όμως, η απόκτηση της παιδείας είναι μία επίμονη, και επίπονη διαδικασία, διότι, κατά κύριο λόγο, απαιτείται να την αποκτήσουμε από μόνοι μας. Για να γίνει αυτή η διαδικασία πιο εύκολα κατανοητή, κάνουμε τον εξής παραλληλισμό: Ό,τι είναι η γλυπτική για ένα κομμάτι μάρμαρο, είναι η παιδεία για το πνεύμα και τη ψυχή. Δηλ. ο γλύπτης, με το κοφτερό του σφυρί, έχει τη δύναμη να “αποκαλύψει” ότι μέσα σε ένα ακατέργαστο μάρμαρο, υπήρχε “κρυμμένο” ένα αριστούργημα γλυπτού όπως ήταν π.χ. η Αφροδίτη της Μήλου, ο Ερμής του Πραξιτέλη, κ.λ.π. Όμοια και η παιδεία, έχει τη δύναμη να “αποκαλύψει” ότι μέσα σε έναν ακατέργαστο άνθρωπο, υπήρχε κρυμμένος ένας άνθρωπος με υψηλή καλλιέργεια του πνεύματος και της ψυχής.

Από τον πιο πάνω παραλληλισμό προκύπτει ότι για την περίπτωση της παιδείας, **μάρμαρο και γλύπτης είναι ο ίδιος (!) ο άνθρωπος**. Δηλαδή, για να αποκτήσουμε παιδεία θα την αποκτήσουμε χτυπώντας δυνατά το μάρμαρο (δηλ. το πνεύμα μας και τη ψυχή μας), με ένα κοφτερό σφυρί. Αυτό δείχνει παραστατικά ότι για να αποκτήσουμε παιδεία θα πρέπει εμείς οι ίδιοι να κόψουμε με το σφυρί ότι περιττό (δηλ. ότι κακό) έχουμε πάνω μας. Κατ’ αυτό τον τρόπο θα αποκαλυφθεί το όμορφο “γλυπτό” μας που θα ακτινοβολεί την παιδεία μας που έχουμε αποκτήσει με τόση επιμονή και υπομονή, με τόσο κόπο και πόνο, με αυταπάρνηση και θυσίες.

Σημειώνουμε ότι η **εκπαίδευση** βοηθάει στην ανάπτυξη της παιδείας, αλλά **δεν αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την κατάκτηση της παιδείας**.

Ο πρώτος και μεγάλος εχθρός τού κάθε μορφής κατεστημένου είναι η παιδεία. Γι’ αυτό, σε κάθε εποχή, σε κάθε γωνιά της Γης, αυτοί οι επιτήδριοι εφευρίσκουν και μεθοδεύουν τρόπους υποβάθμισης, συρρίκνωσης, απονεύρωσης, υπονόμευσης και τελικά, αποστέωσης της παιδείας. Καταφέρνουν και την καθυποτάσσουν στα εκάστοτε συμφέροντά τους, στα άθλια σχέδιά τους, και να κρατάνε τον κόσμο κάτω από το πέλμα τους.

Είναι σαφές ότι το βασικό αίτιο της άθλιας ζωής που ζούμε, σχεδόν σε όλες τις κοινωνίες του πλανήτη, είναι η εσκεμμένα προσφερόμενη, ελάχιστη έως καθόλου, ουσιαστική παιδεία. Αυτό με τη σειρά του οδηγεί στην αμάθεια, που με τη σειρά της, οδηγεί στην ανικανότητά μας να καταλάβουμε ότι ζούμε σε ένα τέλμα, ενώ παράλληλα αποτελεί το λίπασμα για την καλλιέργεια και την ανάπτυξη των ανθρώπινων παθών και ελαττωμάτων.

Παιδεία και διαφθορά δεν μπορούν να συνυπάρχουν. Είναι σαν τη φωτιά με το νερό. Αν προσπαθήσεις να βάλεις τη φωτιά να συνυπάρξει με το νερό, τότε το νερό θα σβήσει τη φωτιά και έτσι η **συνύπαρξη** των δύο, φωτιά και νερού, θα καταλήξει στην **ύπαρξη μόνο** του ενός, του νερού. Κατά τον ίδιο τρόπο, αν βάλεις την παιδεία μαζί με τη διαφθορά, τότε η **συνύπαρξη** αυτή θα καταλήξει στην **ύπαρξη μόνο** του ενός. Θα **επιζήσει** μόνο η διαφθορά.

Είναι κοινή η διαπίστωση ότι **οι άνθρωποι γεννιούνται αμαθείς, αλλά όχι ηλίθιοι. Γίνονται ηλίθιοι δια της αγωγής. Τις τελευταίες δεκαετίες, αυτό συμβαίνει κυρίως από την τηλεόραση.**

Στη χώρα μας η **κατάρρευση της παιδείας** προηγήθηκε της **κατάρρευσης της οικονομίας**. Ως εκ τούτου, η **οικονομική ανόρθωση της χώρας προϋποθέτει την ανόρθωση της παιδείας**. Αλλά για να γίνει αυτό θα πρέπει πρώτα η παιδεία μας να αναβαθμιστεί. Όμως η παιδεία μας, αντί να αναβαθμίζεται, συνεχίζει να ψυχορραγεί.

Η χώρα μας, αγκαλιά με μια μεγάλη σειρά από παθογένειες, όπως είναι η βαθειά ηθική κρίση, η παρανομία και η ατιμωρησία, η αποπνικτική δυσσομία της αναξιοκρατίας, της διαπλοκής και της διαφθοράς, κ.λ.π., δεν έχει μέλλον. Είναι παραπάνω από βέβαιον ότι η χώρα μας δεν θα μπορέσει να βγει από τον λάκκο της δυστυχίας και της απόγνωσης που κάποιοι ολίγοι επιτήδριοι μας έριξαν μέσα, ο δε λάκκος είναι πολύ βαθύς για να μη μπορούμε να βγούμε και πολύ πλατύς για να χωράμε όλοι μας. Για να ελπίζουμε στα σοβαρά ότι θα δούμε φως στο τούνελ και προπαντός ότι **μακροχρόνια** θα μπορέσουμε να σταθούμε στα πόδια μας και να προκόψουμε, παράλληλα με κάθε άλλη προσπάθεια για την **οικονομική ανάπτυξη της χώρας μας**, θα πρέπει να **απαλλαγούμε** από αυτόν τον ατελείωτο κατάλογο παθογενειών, οπότε θα ζούμε μέσα στα πλαίσια μιας κοινωνίας με αναβαθμισμένη παιδεία. Πρέπει να καταλάβουμε ότι ο **μεγάλος σύμμαχος** για την ανόρθωση της χώρας μας είναι η παιδεία. Άλλος μεγαλύτερος σύμμαχος από αυτόν δεν υπάρχει. Παρά ταύτα εμείς δεν δείχνουμε κανένα ενδιαφέρον να την αξιοποιήσουμε για να βελτιώσουμε τη ζωή μας. Η εικόνα αυτή είναι σκέτη τρέλα!

Το ερώτημα είναι: Τι μπορούμε να κάνουμε για να βοηθήσουμε στην αναβάθμιση της παιδείας μας; Προφανώς υπάρχουν πολύ τρόποι. Ενδεικτικά, αναφέρω την τηλεόραση. Η τηλεόραση παρουσιάζει ακόμα και εκπομπές μαγειρικής, ενώ δεν παρουσιάζει ούτε καν μια εκπομπή με θέμα την παιδεία. Προτείνουμε τα κανάλια να εμπλουτίσουν τα προγράμματά τους με εκπομπές για την παιδεία. Οι εκπομπές αυτές, μεταξύ άλλων, θα μπορούσαν να παρουσιάζουν άτομα, τα οποία με την ανιδιοτελή δράση τους εναντίον π.χ. της ανηθικότητας, της διαπλοκής και διαφθοράς, προβάλλοντάς τα ως **τα παραδείγματα προς μίμηση**. Αν, πάρα ταύτα, τα κανάλια αρνηθούν να βοηθήσουν στην αναβάθμιση της παιδείας μας, τότε δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι είναι ανάξια της αποστολής των. Αναρωτιέμαι, όπως νομίζω και όλοι μας: πώς είναι δυνατόν, στη χώρα που γέννησε την παιδεία και που τόσο μεγάλη ανάγκη την έχουμε σήμερα, **το ενδιαφέρον για το πώς να τηγανίζουμε πατάτες να υπερτερεί κατά κράτος του ενδιαφέροντος για την παιδεία**. Αυτό και αν δεν είναι απόδειξη ότι είμαστε άξιοι της τύχης μας.